

راست‌کردنه‌وی چەند هه‌له‌یه‌کی شیعری نالی له ناستی زمانیدا

جه‌عفه‌ر قاره‌مانی^۱

(وتاری توژیژینه‌وه‌یی)

کاتی وه‌رگری: ۲۶ی به‌فرانباری ۱۴۰۱، کاتی په‌ژیران: ۲۳ی به‌فرانباری ۱۴۰۲، ل. ۱۵۹ - ۱۸۱

DOI: 10.22034/JOKL.2024.138052.1245

چکیده

تصحیح انتقادی دیوان شاعران کلاسیک، به‌ویژه دیوان شاعران صاحب سبک، اولین مرحله در احیای این آثار به شمار می‌رود. در تاریخ ادبیات کردی، نالی از پیشاهنگان شعری کردی میانه شناخته شده که تأثیرگذار بر بخشی وسیع از شاعران بعد از خود است. دیوانی نالی یکی از آثار فاخر ادبیات کردی است که مصححان تاکنون بارها آن را به چاپ رسانده‌اند؛ اما جدای از تلاش آنها هنوز اشتباهات بسیاری در آن مشهود است. این پژوهش تلاشی برای تصحیح برخی از اشتباهات شعر نالی در سطح زبانی، شرح مجدد برخی ابیات و مشخص کردن دو رباعی در بخش فارسی دیوان است که به اشتباه با نام نالی ثبت شده است. بخشی از این اشتباهات بیشتر ناشی از خوانش اشتباه از سوی کاتبان و تصرفات نادرست در نسخه‌های خطی است که در بیشتر موارد سبب شرح نادرست ابیات نیز شده است. در این پژوهش که به روش تحلیلی-توصیفی صورت می‌گیرد، بر اساس معیارهای بلاغی و زبانی، دلیل درستی کلمات و ابیات تصحیح شده، بیان شده است. نتایج این مطالعه از یک سو گویای فاصله زیاد کلام شاعر با نظر مصحح و از سوی دیگر بیانگر دلایل ظهور برخی از اشتباهات و کاستی‌ها در شعر نالی است. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که شعر نالی هم از نظر شرح و هم از نظر تصحیح، نیاز به بررسی و تصحیح مجدد براساس نسخه‌های خطی دارد.

واژگان کلیدی: دیوان نالی، تصحیح انتقادی، شعر

کلاسیک، ادبیات کردی

کورتە

ساخکردنه‌وی ڕه‌خنه‌یی دیوانی شاعیرانی کلاسیک، به‌تایبەت شاعیرانی خاوه‌ن شیواز، یه‌که‌مەین هه‌نگاو بۆ بووژاندنه‌وی نه‌و به‌ره‌مانه‌یه. له‌مێژووی نه‌ده‌یی کوردیدا نالی له‌پیشه‌نگه‌کانی شیوازی کوردیی ناوه‌ندییه‌ که کارتی‌کهری له‌سه‌ر به‌شیک‌یی به‌ریلاو له‌شاعیرانی دوا‌ی خۆی بووه. دیوانی نالی یه‌شیک له‌به‌ره‌مه‌ ناوازه‌کانی کوردیه‌ که تا ئیستا ساخکهره‌وان چه‌ندین جار چاپیان کړووه؛ به‌لام سه‌ره‌پرای هه‌ولی نه‌وان، هیشتا هه‌له‌ی زۆری تیدا به‌دی ده‌کړی. ئەم توژیژینه‌وه‌یه هه‌ولیکه بۆ راست‌کردنه‌وی چەند هه‌له‌یه‌کی شیعری نالی له‌ناستی زمانیدا و لیکدانه‌وه و ده‌رخستنی دوو چوارینه له‌به‌شی فارسی دیوانه‌که‌دا که به‌هه‌له به‌ناوی نالی تو‌مار کراوه. یه‌شیک له‌هه‌لانه به‌هۆی خراب خۆبندنه‌وه‌ی نوسه‌که‌کان له‌لایه‌ن بنووسان و ده‌ستتێژه‌ردانی ساخکهره‌وان له‌شیعری نالیدا سه‌ری هه‌له‌داوه که له‌زۆر دێژدا هۆی لیکدانه‌وه‌ی ناتواو بووه. له‌م توژیژینه‌وه‌دا که به‌شیوازی شیکارانه-وسه‌فی نه‌نجام ده‌دریت، به‌پێی پێوه‌ری ره‌وانبێژی و زمانی له‌دێژه ده‌ست‌نیشان کراوه‌کاندا، هۆی دروستی وشه‌ راست‌کراوه‌کان ده‌ره‌پراوه. ده‌رخستنی هۆکاره‌کانی دروستی وشه‌ و واتای دێژه راست‌کراوه‌کان له‌لایه‌ک سه‌لمینه‌ری مه‌ودای زۆر له‌نیوان وته‌ی شاعیر و بۆچوونی ساخکهره‌وه‌یه و له‌لایه‌کی تروه، ده‌رخه‌ری هۆکاری سه‌ره‌له‌دانی به‌شیک له‌هه‌له‌کانی شیعری نالی بووه. نه‌نجامی توژیژینه‌وه‌ی روونی ده‌کاته‌وه شیعری نالی چ له‌باری لیکدانه‌وه‌یی و چ له‌باری ساخکهره‌وه‌یی پێویستی به‌پیداچوونه‌وه و ساخکهره‌وه‌ی دووباره به‌پێی ده‌ست‌نوسه‌کان هه‌یه.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: دیوانی نالی، ساخکهره‌وه‌ی ڕه‌خنه‌یی،

شیعری کلاسیک، نه‌ده‌یی کوردی

۱- پیشه‌کی

به تیپه‌رینی چاخ و سه‌رده‌مه جیاوازه‌کان و کیشه‌ویه‌ره‌ی زهمان، زۆرجار نوسخه‌ی سه‌ره‌کیی نووسراوه‌ی پیشینیان بزربوون یان له‌ناوچوون و زیاتر نه‌وه‌ی له‌ به‌ره‌میک به‌ده‌ست ئیمه‌ گه‌یشتوو‌ه یه‌ک یان چه‌ند نوسخه‌ له‌م ده‌ست‌نوسانه‌ بووه‌ که بنووسان له‌ سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کاندا نووسیویاننه‌ته‌وه‌؛ به‌لام‌ ئه‌و نوسخانه‌ به‌ته‌واوی وه‌ک یه‌ک نین و له‌ زۆر باه‌تدا له‌ گه‌ل نوسخه‌ی سه‌ره‌کی جیاوازیان هه‌یه‌. هۆی ئه‌و جیاوازییه‌ و بوونی هه‌له‌، به‌تایبه‌ت له‌ دیوانی شاعیرانی کلاسیکدا به‌گشتی بۆ چ باه‌تگه‌لیک ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌؟

به‌هۆی دره‌نگ سه‌ره‌له‌دانی پیشه‌ی چاپ له‌ ولاتانی رۆژه‌لات و پاشان له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کاندا، تا دووسه‌د سال له‌مه‌به‌ر زۆریه‌ی په‌رتووکه‌کان به‌ شیوه‌ی ده‌ست‌نوس بوون. ته‌نانه‌ت هه‌ن نوسخه‌گه‌لیکی خه‌تتی هه‌شتا چاپ نه‌کراون و له‌ سووچی په‌رتووکه‌خانه‌کاندا ترسی له‌ناوچوونیان هه‌یه‌. له‌ پرۆسه‌ی نووسینه‌وه‌ی نوسخه‌ کۆنه‌کاندا بنووسان زۆرجار له‌ یه‌ک پله‌ی زانستیدا نه‌بوون؛ یان ئاستی زانستی و وردبینیان نزم بووه‌. جاری وایه‌ تووشی هه‌له‌ی خوئنده‌وه‌یی یان تووشی ده‌ستیوه‌ردان له‌ ده‌قدا بوون. هه‌روه‌ها خاوه‌ن‌نوسخه‌کانیش به‌پێی زانست و ئاستی خوئنده‌واریان گۆرانکاریان له‌ ده‌قدا پیکه‌تیاوه‌ که زۆرجار ئه‌و گۆرانکاریانه‌ به‌ ته‌واوی هه‌له‌ بوون. له‌ لایه‌کی تر، بارودۆخی رامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، کولتوری، ئایینی و جیاوازیی زوق و سرشت و هتد، له‌م باه‌تانه‌ن که هۆی گۆرانکاری له‌ نوسخه‌ و ده‌قه‌ کۆنه‌کاندا له‌ کاتی نووسین یان له‌ سه‌رده‌مه‌کانی دواتردا بوون. زۆرکات ده‌سه‌لاتداران و بنووسانی په‌یوه‌ندیاریش ویستویانه‌ ئه‌و گۆرانکاریانه‌ راست بنوین و لایه‌نی ته‌رئینیان سه‌لمینن.

ساخکردنه‌وه‌ی ده‌ق یه‌کێک له‌ پیشه‌ کۆنه‌کانی ئه‌ده‌بیه‌ و وه‌ک یه‌که‌مین هه‌نگاو بۆ ئه‌نجامی توێژینه‌وه‌ی میژوویی و ئه‌ده‌بی ناسراوه‌. له‌ پرۆسه‌ی ساخکردنه‌وه‌دا، ساخکه‌ره‌وه‌، ده‌قه‌ کۆنه‌کان له‌ سه‌ر بنه‌مای نوسخه‌ خه‌تتییه‌کان بۆ چاپ ساز و په‌رداخ ده‌کات. زانستی ساخکردنه‌وه‌، زانستیکه‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی ده‌قیکی نزیک به‌ ده‌قی سه‌ره‌کی که له‌ گه‌ل نووسراوه‌ی نووسه‌ر به‌ ته‌واوی یه‌ک بی‌ت، که‌وايه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی به‌شیک له‌ ره‌خه‌گران، ساخکه‌ره‌وه‌، هه‌له‌گری زانستی ده‌ق نییه‌؛ واته‌ ئه‌گه‌ر له‌ ده‌قیکی کۆندا هه‌له‌ و ناراستیش هه‌بی‌ت، هه‌رچه‌ند له‌ لایه‌ن خودی نووسه‌ریشه‌وه‌ بی‌ت، ساخکه‌ره‌وه‌ ئیزنی نییه‌ هه‌له‌کان راست کاته‌وه‌. هه‌روه‌ها ساخکه‌ره‌وه‌ ناتواپی‌ت خۆی له‌ گه‌ل نووسه‌ری سه‌ره‌کی به‌ هاوبه‌ش بزانی‌ت و به‌شیک له‌ بیژه‌ی وشه‌ و ده‌سته‌وشه‌کان بگۆرپه‌ت. له‌ زانستی ساخکردنه‌وه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی تۆکه‌م و له‌ رپه‌گه‌ی هه‌له‌سه‌نگاندن

و بەراورد کردنی دەق له گەڵ نوسخە ی جی باوەر، ساخکردنه‌وه ئەنجام دەدرێت. بە گشتی سێ شیواز بۆ ساخکردنه‌وی نوسخە کۆنەکان بە فەرمی ناسراوه.

ئەلف. ساخکردنه‌وی نوسخە ی بنەما

ب. ساخکردنه‌وی هەلبژاردن

ج. ساخکردنه‌وی بەراوردی (قیاسی) (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۸).

له شیوازی ساخکردنه‌وی نوسخە ی بنەمادا، نوسخە یه ک که به پێی کۆنی و دروستی ره‌چاو نوسخه کانی تر له سه‌رتره و به رینگه‌وتی کۆچی دوایی نووسه‌ری ده‌ق نزیکتره، به نوسخه ی بنەما دەناسرێت و وه‌ک بناخه‌ی ساخکردنه‌وی ده‌ق دیاری ده‌کرێت. له شیوازی ساخکردنه‌وی نوسخه ی بنەمادا، ساخکه‌ره‌وه له نووسینه‌وه‌ی ده‌قدا ئیزنی هیچ جو‌ره گۆرانکاریه‌کی نییه و ده‌ق به‌و جو‌ره‌ی بوونی هه‌یه، دهنوسینه‌وه. جی ئاماژه‌یه جگه له «نوسخه ی بنەما» - که له روانگه‌ی ساخکه‌ره‌وه‌دا له نیوان نوسخه کانی جی باوەرێک وه‌ک باوەرپیکراوترین نوسخه دەناسرێت- ره‌نگه نوسخه‌گه‌لێکی تریش هه‌بن، بایه‌خی زانستیان ره‌چاو نوسخه ی بنەما له پله‌ی دووه‌م و سه‌یه‌مدا بێت، ئه‌و نوسخانه به نوسخه ی جیگر یان «به‌ده‌ل» ناسراون. ساخکه‌ره‌وه ده‌قی «نوسخه ی بنەما» له گە‌ڵ نوسخه ی «به‌ده‌ل» به‌راورد ده‌کات و له په‌راویژدا ئاماژه به جیاوازیه کانی نیوان نوسخه‌کان ده‌کات. هیزه‌وی له سه‌ر شیوازی ساخکردنه‌وی هەلبژاردندا ده‌لێت: «له شیوازی ساخکردنه‌وی هەلبژاردندا به‌و پێیه‌ی هیچ نوسخه‌یه‌ک به ته‌واوی به‌سه‌ر نوسخه کانی دیکه له سه‌رتره نییه، له نیوان نوسخه جو‌راو جو‌ره کاندا هه‌ر کام دروستتر و ده‌ستلینه‌دراوتر بێت، وه‌ک بناخه‌ی نووسینه‌وه‌ی ده‌ق هه‌له‌ده‌به‌ژێر درێت» (ه‌روی، ۱۳۸۰: ۴۳۷-۴۳۸). شیوازی ساخکردنه‌وی به‌راوردی کاتیکی وه‌ک شیوازی بۆ ساخکردنه‌وه دیاری ده‌کرێت که ته‌نیا نوسخه‌یه‌ک له به‌ره‌مه‌میک هه‌بێت و دروستی و ده‌ستلینه‌دراوی ئه‌و نوسخه‌یه‌ش تا راده‌یه‌ک جی متمانه نه‌بێت. له‌م شیوازه‌دا ساخکه‌ره‌وه له شیوازی به‌راوردی بۆ هەلبژاردن و دیتنه‌وه‌ی وشه، ده‌سته‌وشه و نووسراوه دروسته‌کان که‌لک وه‌رده‌گرێت. به‌راورد کردن له رینگه‌ی هه‌له‌سه‌نگان‌دن و پیک گرتنی ده‌قه کانی په‌یوه‌ندیدار له گە‌ڵ ده‌قی سه‌ره‌کیی تایبه‌ت ئەنجام دەدرێت. له زۆر ساخکردنه‌وه‌دا که تو‌ماری هه‌یج‌کام له نوسخه‌کان راست ناوینن و جی متمانه‌ نین، دیسان ده‌بێت بۆ ساخکردنه‌وه له شیوازی قیاسی به‌هره‌وه‌ر بگرته‌ت (جهانبخش، ۱۳۷۸: ۳۵-۳۷؛ عمادی حائری، ۱۳۸۷: ۵-۶).

۱-۱- به‌پێی سێ پێوه‌ر «هەلبژاردن» له پرۆسه‌ی ساخکردنه‌وه‌دا ده‌بی ئەنجام بدرێت:

۱-۱-۱- پێوه‌ری زمانی: به‌پێی ئه‌و پێوه‌ره، ساخکه‌ره‌وه ده‌بی زانیاری له سه‌ر بابته‌کانی زمانناسی، شیوازناسی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی چاخ یان سه‌رده‌مه‌میکه‌ی دیاردا هه‌بێت؛ بۆنموونه،

له قوتابخانه‌ی کوردیی ناوه‌ندیدا سوودهر گرتن له وشه بیانیه‌کان وه ک تایبه‌تمه‌ندییه کی زمانی شیعری ئەو قوتابخانه‌یه ناسراوه، بۆیه به‌پیی ئەو تایبه‌تمه‌ندییه ده‌بیت حوکم له سه‌ر وشه و ده‌سته‌وشه‌کانی بیانی و واتا‌کانیان بدریت، که‌وايه ساخک‌ه‌روه ده‌بی به‌پیی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی هه‌ر چاخیک و شیوازینکی ئەده‌بی، هه‌ولئ ساخک‌ه‌روه‌ی نوسخه‌کۆنه‌کان بدات.

۱-۱-۲- **پێوه‌ری ره‌وانبێژی:** له شیعری کلاسیکدا گرینگترین پێوه‌ر بۆ هه‌لبژاردن و له سه‌رت‌تر بوونی وشه‌یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک به‌سه‌ر وشه‌یان ده‌سته‌وشه‌یه‌کی تر، پێوه‌ری ره‌وانبێژییه (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۷). ساخک‌ه‌روه‌ی به‌شیک له شیعری شاعیرانی کلاسیک به‌پیی ئەو پێوه‌ره‌ شیوازینکی زانستی و په‌سه‌ند کراوه. ساخک‌ه‌روه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی بی‌کاره‌گریی ئەو پێوه‌ره‌ نه‌ شیوازینکی دروسته‌ و نه‌ ساخک‌ه‌روه‌ه‌ش، ساخک‌ه‌روه‌یه‌کی زانستییه؛ بۆ‌نمونه، له‌م دێره‌ی نالیدا به‌ هه‌له‌ وشه‌ی «مول» به‌ واتای شه‌راب به «مل» خویندراوه‌ته‌وه که هه‌چ هاورپێژییه‌کی واتایی له‌ نیوان وشه‌ دیاره‌کانی ئەو دێره‌ و وشه‌ی «مل» نییه‌ و واتای دێره‌ که به‌و هه‌لبژاردنه‌ هه‌له‌یه‌ نارێک بووه؛ به‌لام به‌پیی پێوه‌ری ره‌وانبێژی ده‌توانین بلێین ئەو وشه‌یه‌ هه‌له‌یه‌:

فه‌ییازی ریازی گول و میهر و مل و له‌علی

ئە‌ی شه‌وقی روخ و زه‌وقی له‌بت زائیه‌ به‌خشا

(نالی، ۱۳۷۸: ۷۲)

له‌ بالئ یه‌که‌مدا وشه‌ی «مل» هه‌له‌یه‌ و هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی له‌ گه‌ل وشه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی دێره‌که‌ نییه‌. ئەو وشه‌یه‌ «مول»-ه‌، نه‌ک «مل». به‌پیی پێوه‌ری ره‌وانبێژی وشه‌کانی «گول» و «مول» له‌ نیوانیان هاورپێژییه‌ هه‌یه؛ ئەو هاورپێژییه‌ پێکه‌ینه‌ری رازه‌ی جوانکاریی «چاوله‌یه‌ک»-ه‌ و به‌پیی ئەو رازه‌یه‌ ده‌توانین واتای دێره‌که‌ به‌ دروستی شروقه‌ بکه‌ین و ده‌ریخه‌ین ئەو وشه‌یه‌ «مول» بووه، نه‌ک «مل». له‌ وشه‌دانی فارسیدا «مول» واتای شه‌رابی تریی هه‌یه.

۱-۱-۳- **پێوه‌ری هزری-فه‌لسه‌فی:** به‌پیی ئەو پێوه‌ره‌ ده‌کریت له‌ ده‌ق‌یکدا وشه‌یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک سه‌رت‌تر له‌ وشه‌یه‌کی تر، له‌ دێره‌ی شیعریدا بناسریت که له‌ واتادا ده‌رپری بابه‌تیک‌ی هزری-فه‌لسه‌فی دیار بووه، هه‌رچه‌ند پێوه‌ری هزری - فه‌لسه‌فی به‌ راده‌ی پێوه‌ری ره‌وانبێژی گرینگ‌ی له‌ ساخک‌ه‌روه‌ی ده‌قدا نییه‌؛ به‌لام خوارتر له‌ پێوه‌ری ره‌وانبێژی بۆ خویندنه‌وه‌ و ساخک‌ه‌روه‌ی ده‌ق، به‌تایبه‌ت شیعری کلاسیک که ره‌گ‌ورپیشالی بابه‌تی هزری-فه‌لسه‌فی تازو‌پۆی داپۆشیه‌وه، ده‌توانیت کارتیک‌ه‌ر و پالپشتی ساخک‌ه‌روه‌ی ده‌ق یان شیعری شاعیران بیت (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۸).

۲- پیشینه‌ی توێژینه‌وه

له سه‌ر شیعری نالی تا ئیستا کۆمه‌لێک توێژینه‌وه له‌ بواره‌کانی کۆکردنه‌وه، ساخکردنه‌وه، لیکدانه‌وه، فهره‌نگی وشه، هه‌لسه‌نگاندن و په‌خه‌ به‌ شیوه‌ی کتیب و وتار ته‌قدیمی کتیبخانه‌ی کوردی کراوه؛ بۆ زانیاری زیاتر له‌ سه‌ر توێژینه‌وه و نووسراوه‌کانی په‌یوه‌ندیدار به‌ شیعری نالی ئاماژه به‌ به‌شیک له‌م توێژینه‌وانه‌ ده‌که‌ین: سه‌ججادی (۱۹۷۳) له‌ دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم‌دا باسی دوو نامه‌ ده‌کات که له‌ نێوان نالی و سالمدا ئال و گۆر کراوه. هه‌ر دوو قه‌سیده له‌ باری ئه‌ده‌بیه‌وه گرینگ و بایه‌خدارن. محهمه‌د (۱۹۷۶) له‌ چه‌پکیک له‌ گۆنزاری نالی‌دا به‌ که‌لک‌وه‌رگرتن له‌ زانستی کرۆنۆلۆژی ده‌یه‌وه‌یت ئه‌و پروداوانه‌ی له‌ ژبانی نالیدا پرویان داوه له‌ شیعره‌کانیدا دیاری بکات و هیندیك هۆکار و تییینی و پرسیار که له‌ سه‌ر ژبان، شوینی ژبان و ئاواره‌یی نالی بووه، ده‌ربخات. محهمه‌د (۱۹۷۷) له‌ ده‌سته‌و دامانی نالی‌دا هه‌ولێ داوه شه‌رحه‌که‌ی مه‌لاعه‌بدوولکه‌ریم موده‌ررپرس به‌پیی روانگه‌ و بۆچوونی خۆی له‌ سه‌ر شاعر و وشه‌کانی شیعری نالی تاوتوی بکات. خه‌زنه‌دار (۱۹۷۷) له‌ فهره‌نگی نالی‌دا هه‌م بۆ شیعره‌کانی نالی شه‌رح و لیکدانه‌وه‌ی کردووه؛ هه‌م بۆ وشه‌ و زاراوه‌کانی شیعری نالی فهره‌نگیکێ ته‌رخان کراوه.

فهرج (۲۰۱۵) له‌ مشتتیک له‌ خه‌رمانی بیرى نالی‌دا توێژینه‌وه له‌ چەند لایه‌نی ژبان و شیعری نالی کردووه؛ وه‌ک: که‌سایه‌تی نالی، رۆشنییری لای نالی، داهینان لای نالی، زمان لای نالی و نالی له‌ روانییکێ کۆمه‌لناسیه‌وه. له‌ هه‌رکام له‌و به‌شانه، شیعره‌کانی نالی کراوته بئه‌مایه‌ک بۆ شه‌رۆقه‌ی باسه‌کان. عومه‌ر خۆشناو (۲۰۱۷) کتیبی نالی له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانیه‌دا نووسی. له‌و سالانه‌ی دوایدا به‌ شیوه‌ی به‌لگه‌نامه‌یی له‌نێو به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانی و رۆژه‌لاتناسانی وه‌ک خۆدزکۆ، له‌ ژبان و شوینی ژبانی نالی کۆلیوته‌وه. ئه‌و کتیبه‌ زۆر زانیاری دیکۆمینتاریی که‌ بۆ ماوه‌ی سه‌د سال ئه‌و پرسیاره‌ی له‌ سه‌ر ژبانی نالی دروست کردبوو؛ وه‌لام داوته‌وه. ئه‌و کتیبه له‌ هه‌شت به‌ش پیک‌هاتوو که هه‌رکام له‌ به‌شه‌کان وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسه‌گه‌لینکن که توێژه‌ر که‌لکیان لی‌وه‌رده‌گریت و دواتر وه‌لامیان ده‌داته‌وه. ئه‌و پرسیارانه هه‌رکام به‌شیکیان بۆ دانراوه؛ وه‌ک: کتیبی نادیا‌ری نالی، نالی که‌ی کوردستانی جی‌هیشته‌وه؟ محهمه‌د مه‌لا که‌ریم (۱۴۰۰) له‌ نالی له‌ کلاورۆژنه‌ی شیعره‌کانیه‌وه هه‌ولێ داوه شیعری نالی وه‌ک پێوانه‌یه‌ک بۆ ده‌رخستنی لایه‌نه‌ جو‌راوجۆره‌کانی ژبانی لیکداته‌وه و به‌شیک له‌ نه‌پینه‌یه‌کانی ژباننامه‌ی نالی ده‌ربخات. هه‌داد (۲۰۰۰) نالی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستاندا.

به‌شیک له وتار و توژیینه‌وهی زانستگایی وه ک پروانامه‌ی ماستهر و دوکتورا له سهر دیوانی نالی بریتین له: وتاره‌کانی: خدر مه‌لوود (۲۰۰۷) «نالی و سوڤیگه‌ری و نالی و فله‌سه‌فه»؛ شیخ‌نهمه‌دی (۱۳۸۹) «شاعر نامور کرد و زبان و ادب فارسی»؛ ره‌سوولنه‌ژاد و هاوکاران (۱۳۶۳) «بررسی فخر ادبی در دیوان متنبی و نالی»؛ مظه‌ری (۱۳۸۹) «صور خیال در دیوان نالی»؛ قاره‌مانی (۲۰۱۳) «راست‌کردنه‌وهی به‌شیک له هه‌له‌کانی دیوانی نالی» و هتد. هه‌رکام له‌م توژیینه‌وانه له گۆشه‌نیگایه‌که‌وه رووچوونیان بۆ دونیای شیعری نالی بووه؛ به‌لام شیعری نالی هه‌لگری توژیینه‌وه و خویندنه‌وهی زیاتره و ته‌نانه‌ت پیوست به کرانه‌وهی ناوه‌ندیکی توژیینه‌وه‌یی و نالی ناسیبه.

۳- ته‌وه‌ری سهره‌کیی توژیینه‌وه

له‌ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌کاندا، ئەده‌بی کلاسیک وه‌ک بناخه‌یه‌کی به‌هیز ناسراوه و ده‌کریت زۆرینک له به‌سه‌ره‌هات، رووداو، بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی، رامیاری، فره‌ه‌نگی، خه‌لک‌ناسی و ته‌نانه‌ت به‌شیک له راستیه‌کانی میژوویی له ناو ئەده‌بی کلاسیک، به‌تایبه‌ت شیعری کلاسیکدا هه‌لنجین. له ئەده‌بی هاوچه‌رخدا له ناوه‌نده‌کانی توژیینه‌وه‌یی هه‌ولیکی شیواو بۆ نوژن‌کردنه‌وهی ئەو به‌شه‌گرینگه له ئارادا نه‌بووه و خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ بۆ ئەده‌بی کلاسیکی کوردی و به‌تایبه‌ت شیعری کلاسیک ئەنجام نه‌دراوه. له میژوی ئەده‌بی کوردیدا، نالی وه‌ک پێشه‌نگ و ئالا‌هه‌لگرانی قوتابخانه‌ی بابان ناسراوه و کارتیکه‌ری له سهر به‌شیک به‌ربلاو له شاعیرانی دوا‌ی خۆی بووه. هه‌رچه‌ند ناوه‌نده‌کانی چاپ و بلاو‌کردنه‌وهی کتیب وه‌ک هه‌موو ولاتانی تر له کوردستان دره‌نگ ده‌ست به‌کاربون؛ به‌لام سهره‌پرای ئەو کیشه‌یه‌ش له ماوه‌یه‌کی کورتدا له لایه‌ن کۆمه‌لێک توژی‌ه‌ر ئه‌رکی ساخ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی شاعیران به‌پێی نوسخه‌کۆنه‌کان ئەنجام درا.

دیوانی نالی پێش شه‌رح و لیک‌دانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم موده‌رپرپس چه‌ند جارێک له لایه‌ن چه‌ند لیکۆله‌ری شیعری کوردی ساخ‌کراوه‌ته‌وه. له پێشه‌کی دیوانی نالی بلاو‌کراوه‌ی کوردستاندا فاتح مه‌لا که‌ریم نوسیبویه: «پێشتر له‌م چاپه‌ی دیوانی ئی‌مه، دیوانی نالی له‌ ساڵی ۱۹۳۱ له لایه‌ن کوردی مه‌ریوانیه‌وه و ساڵی ۱۳۲۷ له لایه‌ن عه‌لی موقبیل-ه‌وه له‌ سنه‌ چاپ و بلاو‌کراوه‌ته‌وه؛ پاشان گیو موکریانی توژی‌ه‌ر و نووسه‌ری ناسراو، دیوانی نالی کۆ‌کردۆته‌وه و چاپی کردووه» (نالی، ۱۳۷۸: ۸-۱۲). دوا‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی ئەو دیوانه‌ی نالی، جارێکی تر له لایه‌ن مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم موده‌رپرپس و فاتح عه‌بدو‌لکه‌ریمه‌وه شیعری نالی به‌ پشت‌به‌ستن به‌ چه‌ند نوسخه‌ و ده‌ست‌نوس ساخ‌کراوه‌ته‌وه؛ به‌لام سهره‌پرای هه‌ولی شیوا‌ی ئەو مامۆستایانه‌ بۆ ساخ‌کردنه‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی دیوانی

نالی، هیشتا شیعری نالی ناتەواوی و هەلە، جا چ هەلە ی لیکدانەوهی بی تیان هەلە ی ریتنوسی له شیعره کانیدا بابەتییکی دیاره. له پیشه کیی دیوانی نالیدا فاتح عەبدولکەریم ناماژە ی کردووه بۆ ساخکردنەوهی ئەو دیوانە له نوسخە دەستنوسەکانی مەلا محەممەد چروستانی و مەلا عارف چنگنیانی و سێ کەشکۆل کە له لایەن شیخ عەلی قەرەدەغی بە دەستی گەیشتیوو، کەلکی وەرگرتوو؛ بەلام وەک خۆی دەلێت نوسخەکانی لەباری لیکدانەوهی زۆر بە دل نەبووه (نالی، ۱۳۷۸: ۱۱-۱۲). لێرەدا جیی خۆیەتی ناماژە بەو بابەتە بکریت کە زانستی ساخکردنەوهی جیاواز له شەرح و لیکدانەوهی و له ساخکردنەوهی هەر جۆرە لیکدانەوهیەکی شیوازیکی زانستی و دروست نییە. ساخکەرەوه وەک کەسیکی ئەمەگناس ئیزنی گۆرانکاریی له نوسخەکاندا له کاتی نووسینەوه و ساخکردنەوهی نییە.

ئەم توێژینەوهیە له دوو بەش پیکهاتوو؛ له بەشی یەکەمدا، بەکورتی هۆکارەکانی رەنگدانەوهی وشەکانی فارسی و عەرەبی له شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندییدا تاوتوێ کراوه. له دیوانی نالیدا بابەتییکی دیاری شیعری، بوونی هەلە ی لیکدانەوهی ئەو وشە فارسیانەیه کە له زۆر دێریدا شەرحی هەلە ی لێ کەوتۆتەوه. له بەشی دووھەمدا، بەشیکی لەم دێرانە ی کە وشە سەرەکیان بەجۆریک هەلە ی ریتنوسیان هەیه و له دێرەکاندا بە هەلە جی کەوتوون، راست کراونەتەوه. پاشان له بەشیکی دیکەدا ئەو دێرانە ی لیکدانەوهی هەلەیان بۆ کراوه، تاوتوێ کراون و هۆی هەلەبوونیان دەرخواوه و له ئەنجامدا راست کراونەتەوه.

۳-۱- بەشی یەکەم: هۆکاری سەرەکیی رەنگدانەوهی وشە ی فارسی و عەرەبی له شیعری

شاعیرانی کوردیی ناوەندییدا:

بابەتییکی دیار له شیعری شاعیرانی باباندا، بەتایبەت شیعری نالی، بوونی وشە ی فارسی و عەرەبییە کە له زۆر دێریدا بە هەلە نوسراون و لیکدانەوهی هەلەشیان بۆ کراوه. ئەو ئالۆزییە تەنیا بە قەوارە ی شیعری نالی نەبڕاوه؛ بەلکۆو له بەشیکی له دیوانی شاعیرانی کلاسیک بابەتییکی دیاره. زمانی کوردی وەک زۆریەکی زمانە زیندووکانی دنیا تووشی تیکەلایە له گەل زمانەکانی دیکە بووه. له میژووی ئەدەبی کوردیدا له سەدە ی سێزدەھەم شوپرشیکی ئەدەبی نوێ له ناکامی کۆمەلێک هۆکاری سیاسی، فەرھەنگی و رۆشنیبری و هتد، له بەستینییکی تاییبەت کە خاوەن شەقلێکی دیار و جیاوازه، دیتە رێسکان. ئەو شوپرشە هۆی دەرکەوتنی قوتابخانەیه کی کلاسیکی شیعری بوو کە له ئەمارەتی باباندا سەری هەلدا. شیعری قوتابخانە ی بابان بە هەول و تیکۆشانی نالی له ئەدەبی کوردیدا هاتە رێسکان.

به هۆی دهرکهوتنی دوو نیوچه دەسلاتی کوردی بابان و ئەردەلان تا ڕادەیه ک شیۆه زیان و بیرکردنەوهی خەلک گۆردرا و شارەکان ئاوەدانتر بوونەوه. بیج گومان ئەم گۆرانکاریانە لە سەر دەقه ئەدەبییەکان شوێندانەر بوون. بابانەکان توانیان خوێندەوار و فەقیی حوجرەکان لە دەوری خۆیان کۆکەنەوه و شارەکان ئاوەدانتر و گەورەتر بکەنەوه. زۆربەیی شارەکانی کوردستان بە زاری سۆرانی دەتاقین و مەکووی خانەقا و دیهات بۆ شار و حوجرەیی مزگەوت دگۆردرا. ئەو بارودۆخە نوێیە بەستنیکی خولقاند کە زاری ئەدەبی لە گۆرانی، واتە هەروامییەوه وردەورده بۆ سۆرانی و فۆرمی شیعری لە جوتسەرواوه بۆ غەزل و کیشی شیعری لە برگەییەوه بۆ عەرووزی بگۆردریت و لە ئاکامدا شیعری کوردی تووشی گۆرانیکی بنەمایی و دیار بیت (قارەمانی، ۱۳۹۸: ۲۴۰).

لە ئاستی زمانیدا دیاردەیی زۆر سەرنج ڕاکیش لە شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندیدا، ڕەنگدانەوهی وشە و زاراوه‌کانی فارسی و عەرەبییە. گەرچی ڕێژە و ئاستی ئەو بەکارهێنانە تا ڕادەیه ک جیاوازه، بەلام کارتیکەری زمانی عەرەبی و بەتایبەت زمانی فارسی لە سەر زمانی شیعری ئەو بەرهەیی شیعری کوردی، بابەتیکی حاشاهەلنەگرە. بوونی ئەو دیاردەیه ئەوەمان بۆ ڕوون دەکاتەوه لە شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندیدا بەکارهێنانی وشە و زاراوهی بیانی نە تەنیا خالێکی نەرێنی نەبووه؛ بەلکۆو بەجۆریک نواندنی دەسلاتی شیعری شاعیر و تەنانەت شانازی کردنی بووه (ناری، ۱۳۸۳: ۹)، نالی ڕاستەوخۆ لەم دیڕەدا، ئەو ئیددیعیایە دەسلەمبیت:

فارس و کورد و عەرەب هەر سیم بە دەفتەر گرتووه

نالی ئەمەرۆ خواوەنی سئ مۆلکە، دیوانی هەیه

(نالی، ۱۳۷۸: ۵۸۲)

هۆکاریکی دیکەیی ڕەنگدانەوهی وشەیی فارسی و عەرەبی لە زمانی شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندیدا ئەوەیه کە بە هۆی ئەوهی لە کاتی خوێندنی سەرەتاییدا زۆرینەوهی ئەو کتیبانەیی وه ک وانە لە لایەن مامۆستایانەوه دیاری دەرکان، بە زمانی فارسی و عەرەبی بوون، خوێندکاری کورد هەر لە یەکەم پلەیی خوێندندا دەکەوتە بەر کاریگەریی ئەو زمانانە. ئەو نەریتە و پڕای قازانجی فێربوونی زمانەکانی تر و کردنەوهی دەرگای زمان و وێژەیی نەتەوه‌کانی دیکە بە ڕووی خوێندکاری کورد، کاریگەریان لە سەر گۆرینی بەرهەری زمانی خوێندکاری کورد بووه و ئەو بابەتە لە دواتردا هۆی دوورکەوتنەوهی شاعیرانی ئەو قوتابخانەیه لە زمانی ناسایی کۆمەلگای کوردی بووه. لە لایەکی ترهوه، شاعیرانی قوتابخانەیی کوردیی ناوەندی بە مەبەستی تاقی کردنەوهی خۆیان لەم بوارەدا، هەولیان داوه ئەزمونەکانی ئەو وێژانە بۆ ئەدەبی کوردی بگوازنەوه، بەلگەش بۆ سەلمانندی ئەو ئیددیعیایە دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردییه کە

به‌شیک له شیعره‌کانیان فارسییه. به‌هۆی فهومی بوونی زمانی فارسی له رۆژه‌لانی کوردستاندا، ناساییه له وه‌ها بارو‌دۆخێکدا زمانی فارسی کاریگه‌ری له سه‌ر زمانی کوردی بییت. له لایه‌کی تره‌وه، زۆربه‌ی شاعیرانی ئەم قوتابخانه‌یه مامۆستای ئایینی بوون و خوێندنیان له حوجره‌ده‌ست پێ کردووه؛ بۆیه زیاترین زانیاریان له سه‌ر شه‌رع و ئایینی ئیسلام هه‌بووه و سه‌رف و نه‌حوی عه‌ره‌بی و زانستی په‌وانیژی، چه‌مک و زاواوه‌کانی لۆژیک و سۆفیگه‌ری و هتد، له شیعره‌کانیاندا رهنگی داوه‌ته‌وه؛ هه‌ر ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه هۆی سه‌ره‌له‌دانی وشه‌ی بیانی و دره‌نگ تیگه‌یشتن له شیعری ئه‌و به‌ره‌یه بۆ تامه‌زرۆیانی ئاسایی و ته‌نانه‌ت توێژه‌رانی پسپۆریش بوویت؛ (قاره‌مانی، ۱۴۰۰: بیست‌دوو) نالی راسته‌وخۆ له‌و دێژدا ئه‌و بابه‌ته‌ی درکانه‌وه و ده‌لیت:

عومرێکه به میزانی ئەدهب توحفه فرۆشم

زۆرم وت و کهس تێی نه‌گه‌یی، ئیسته‌ خه‌مۆشم

(هه‌مان: ۲۹۰)

زمانی عه‌ره‌بی و فارسی له رینگه‌ی خوێندنی ئایینی‌وه کاریگه‌ریان له سه‌ر زمان و وێژیه ئه‌و قۆناغه‌ی شیعری کوردی بووه. به‌پێی خوێندنه‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی ئه‌و قوتابخانه‌یه ده‌رده‌که‌وێت له‌و چاخه‌دا هۆینه‌وه‌ی شیعری به‌ زمانی فارسی، عه‌ره‌بی و تورکی باو بووه و به‌شیک له په‌رخه‌گرانی ئه‌و سه‌رده‌مه به کوردی شیعری نووسینیان به‌ لاوازی هه‌ستی شاعیر و ته‌نانه‌ت شووره‌بی زانیوه؛ بۆیه‌ش شاعیرێکی وه‌ک نالی له وه‌لامیاندا ده‌لیت:

ته‌بعی شه‌که‌رباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا

ئیمتیحانی خۆیه مه‌قسوودی له‌ عه‌مدا وا ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۲)

ئه‌و چه‌ند دێژه سه‌لمینه‌ری شانازی کردنی نالی به‌ زمانی کوردییه و به‌گه‌شتی نووسین به‌ زمانی کوردی وه‌ک ئه‌رکیکی نه‌ته‌وه‌بی پێناسه‌ ده‌کات. به‌لای په‌رخه‌گرانه‌وه رهنگه‌ ده‌بوو له‌و سه‌رده‌مه‌دا شیعری ته‌نیا هه‌ر به‌ زمانی عه‌ره‌بی یان فارسی بنووسرێت؛ نالیش له‌م بیره‌و‌کانه باش تیگه‌یشتووه و هه‌ولێ داوه‌ زمانی کوردیش بپێته‌ ریز و ئاستی زمانگه‌لی دیکه‌ی دونیا و بیکات به‌ به‌لگه‌ی مانه‌وه و ده‌وله‌مه‌ندی زمانی کوردی (قاره‌مانی، ۱۴۰۰: بیست‌وسێ).

۳-۲- راست‌کردنه‌وی چند هه‌له‌یه کی لیکدانه‌ویی، وشه‌یی و رینووسی شیعی نالی

نزیکی شیوی رینووسی به‌شیک له پسته‌کان وه‌ک: د، ذ، ک، گ، و هتد، هاوشیوه بوونی رینووسی ئەو پیتانه‌ی جیا‌وازیان ته‌نیا له نوخته‌دایه، وه‌ک: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ر، ز، ژ، س، ش» له سه‌ره‌تا و ناوه‌ندی وشه‌کاندا، پاک‌بوونه‌وی وشه و پسته‌کان له نوسخه‌کاندا و هتد، ده‌کریت وه‌ک هۆکاری سه‌ره‌کی سه‌ره‌لدانی به‌شیک له هه‌له‌کانی دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردی پیناسه بکریت (قاره‌مانی، ئیسماعیل‌نه‌ژاد، ۱۴۰۰: ۲۵۰).

له‌نیو شاعیرانی قوتابخانه‌ی کوردیی ناوه‌نیدا، زمانی شیعی نالی زیده‌تر له شاعیرانی دیکه تیگه‌ل به زمانی فارسی و عه‌ره‌یی بووه؛ ده‌کریت ئەو تایبه‌تمه‌ندییه وه‌ک دیارده‌یه کی شیوازیاسیی شیعی نالی و به‌گشتی ئەو قوتابخانه‌ی پیناسه بکریت. له‌م ته‌وه‌رده‌دا چهند هه‌له‌یه‌کی لیکدانه‌ویی، وشه‌یی و رینووسیی چهند دپ‌رێک له دیوانی نالی (بلا‌وکراوه‌ی په‌خشانگای کوردستان) تاوتوی ده‌که‌ین:

شه‌به‌هی زولفی شه‌به‌هه — گۆنه‌یه، روو‌گه‌ردانی

به‌سه‌ری ئەو، که به‌سه‌ودا سه‌ر و سامانم دا

(هه‌مان: ۸۶)

له دیوانی نالیدا -بلا‌وکراوه‌ی په‌خشانگای کوردستان- له لیکدانه‌ویی ئەو دپ‌رده‌دا «شه‌به‌هه» یه‌که‌م به‌ واتای «وه‌ک» هاتوه‌ که خواستنی ئەو وشه‌یه به‌و واتایه له‌م باله‌دا هه‌له‌یه. به‌و پیه‌ی وشه‌ی «شه‌به‌هه» له‌گه‌ل وشه‌ی «زولف» لیکدراوی وه‌سفیه، له‌م دپ‌رده‌دا «شه‌به‌هه» یه‌که‌م، واتای «ره‌شی» هه‌یه و خواستنی به‌و واتایه تایبه‌تمه‌ندییه کی زولف ده‌رده‌خات. «شه‌به‌هه» ی دووه‌میش واتای موورووی شه‌وه‌ی^۲ هه‌یه. دیسان وشه‌ی «گۆنه‌یه» به‌ هه‌له‌ نووسراوه و به‌پیی شوبه‌اندنی زولف به‌ شه‌وه، ده‌بیت ئەم وشه‌یه «گۆنه‌یی» بیت که له‌م باله‌دا نامرازی شوبه‌اندنه. له وشه‌ی «زولف» یشدا هه‌له‌ی رینووسی هه‌یه. دوا‌ی ئەو راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دپ‌ره‌که به‌و جو‌ره لیکدراوه‌یه. زولفه ره‌شه‌که‌ی، ده‌لێی موورووی شه‌وه‌ی جوان و به‌نرخه، که‌وا‌یه سویتند به‌سه‌ری ئەو، هه‌موو سامان و بوونم له‌ پیی خو‌شه‌ویستیدا داناوه. له‌ کو‌تاییدا دپ‌ره‌که به‌و جو‌ره نووسراوه‌یه:

شه‌به‌هی زولفی شه‌به‌هه گۆنه‌یی، روو‌گه‌ردانی

به‌سه‌ری ئەو، که به‌سه‌ودا سه‌ر و سامانم دا

(هه‌مان: ۸۶)

۲. شه‌وه به‌ردیکی ره‌شی جوانی به‌نرخه.

لہ چاوانم ھہتا کہی قہترہقہترہ خوین دہ کہی ٚھی

کوا ٚم عھد و پھیمان و وھفا کابینتھ، بازآ!

(ھمان: ۹۳)

لہ بالی دووھمی ٚم دپڑدا، وشی «کابین» بہ بنج وشیہ کی فارسییہ و واتای «مارھی» ھھیہ، لہم دپڑدا خواستنی بہو واتایہ ہیچ ھاوپڑھیہ کی لہ گھل وشیہ سھرہ کییہ کانی دپڑہ کہ نییہ و واتای دپڑہ کھش تیکدہ دات. بہ سوودوھرگرتن لہ پپوہری روھانبیڑی، بہو ٚنجامہ گھیشترین ٚو وشیہ دھیت «کابینتھ» بیت. بہ پپی رپنوسوی کون «کابینتھ» کورتکراوی «کہ ناینتھ» یہ؛ «ناین» لہ گھل وشیہ کانی «عھد، پھیمان و وھفا» لہ باری واتاییہ و ھاوپڑھیہ ھھیہ. ٚو ھاوپڑھیہ پیکھینہری رازہی جوانکاری «چاولہیہ ک» ہ. بہ پپی ٚو رازہیہ دھتوانین واتای ٚو وشیہ و دپڑہ کہ بہ دروستی تاوتوی بکھین و دھرخھین ٚو وشیہ «کابین» نییہ و «کابین» ہ؛ لہ لایہ کی ترہوہ، وشیہ کانی «کابین و کابین» تھنیا لہ پیتھ کانی «ب و —» ی ناوہراستدا جیاوازیان ھھیہ. دوا ی ٚو راست کردنہ وھیہ واتای ٚو وشیہ و دپڑہ کہ بہو جوڑہ لیکدراوہ: نالی لہ بہرابہر بی بہ زہی دلبہرہ کہی دیتھ قسہ و دھلٹ: ٚو وھفا و عھد و پھیمانہی کہ ناین و ری وړہسمی تو و سھلمینہری ٚم گناسیت بوو، چی بہ سھرھات و ٚیتھ کوانی؟

زاییتھی تہبعم سوارہ ٚیدیعی شاهی ھھیہ

موحتھ شھم دیوانہ، داوا ی تھختی خاقانی دھکا

(ھمان: ۹۹)

لہ سھرھتای بالی یہ کہمی ٚم دپڑدا، لہ دھستھ وشیہ «زاییتھی تہبعم»، «زاییتھ» واتای تھبیعتی بہ زھوق و رپنکوپیکی ھھیہ کہ خواستنی بہو واتایہ ھہلہیہ و دروست ٚوہیہ ٚو دھستھ وشیہ بکریتھ: «زاییتی تہبعم» کہ شوہاندنیککی خھیالییہ و تھبعی بہ زاییت شوہاندوہ، ھوی بہ ھیزتر بوونی لایہنی جوانیناسی دپڑہ کہ شھ. «زاییت» وشیہ کی عھرہبییہ و واتای: ٚفسر یان پولیس و راویژکاری ھھیہ و بہو واتایہ زیاتر لہ گھل وشیہ و واتای سھرہ کیی دپڑہ کہ ھاوپڑھی دھیت؛ تا «زاییتھ» بہ واتای تھبیعتی بہ زھوق و رپنکوپیکی.

چاوی هه‌مه‌هنگی گولێ، مه‌ستی شه‌و و رۆژن مه‌دام

یه‌ک له نه‌شگوفته‌ی به‌نه‌فشه، یه‌ک له نه‌یلۆفه‌ر ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۶)

له‌م دێره‌دا، وشه‌ی «مه‌دام» به‌هه‌له‌ نووسراوه و هۆی تێکدانی باری واتایی دێره‌که‌یه، ئه‌و وشه‌یه «مودام» به‌که وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌یه و واتای «هه‌میشه و شه‌راب»ی هه‌یه. به‌و راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دێره‌که ده‌رده‌که‌وێت. هه‌ر له‌م دێره‌دا، «نه‌شگوفته» واتای نه‌پشکووتووی هه‌یه و مه‌به‌ستی نالی «نه‌شکوفته» بووه. له‌م وشه‌یه‌دا رهنگه‌ نزیکی شیوه‌ی رینووسی پیته‌کانی «ک، گ» هۆی هه‌له‌ی رینووسی بووێت. وشه‌ی «نه‌یلۆفه‌ر» به‌ بنج فارسییه و له وشه‌دانی فارسیدا به شیوه‌ی «نیلووفه‌ر» نووسراوه و بیژه ده‌کرێت. دوا‌ی ئه‌و راست‌کردنه‌وانه دێره‌که به‌و جو‌ره نووسرایه‌وه:

چاوی هه‌مه‌هنگی گولێ، مه‌ستی شه‌و و رۆژن مه‌دام

یه‌ک له نه‌شکوفته‌ی به‌نه‌فشه، یه‌ک له نه‌یلووفه‌ر ده‌کا

تا موعه‌بیه‌ن بێ که زۆرن ده‌س‌گری و ده‌س‌کوژی

فه‌رقی سه‌ه‌ر، په‌نجه‌ی به‌ خوێناوی هه‌نا رهنگین ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۸)

له‌ بآلی دووه‌می دێره‌دا به‌هه‌له‌ ده‌سته‌وشه‌ی «سه‌ره‌نجه» لێک دا‌پراوه و به‌ دانانی بو‌ر له‌ نیوان وشه‌ی «سه‌ر» و وشه‌ی «په‌نجه» مه‌ودایان که‌وتۆتی و هۆی سه‌ره‌له‌دانی هه‌له‌ی لێکدانه‌وه‌یی دێره‌که بووه. وشه‌ی لێک‌دراوی «سه‌ره‌نجه» واتای «په‌نجه‌ی ده‌ست؛ سه‌ری قامک؛ نینۆک»ی هه‌یه و خواستنی به‌و واتایه‌ لایه‌نی جوانیناسی دێره‌که ده‌رده‌خات. دوا‌ی ئه‌و راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دێره‌که به‌و جو‌ره لێک‌ده‌دریته‌وه. بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌ریخات که‌سی زۆری به‌ دیل‌گرتووه و زۆر که‌سیشی کوشتووه، سه‌ره‌نجه‌ی به‌ خوێنی سووری وه‌ک خه‌نه‌ رهنگ کردووه.

تا موعه‌بیه‌ن بێ که زۆرن ده‌س‌گری و ده‌س‌کوژی

فه‌رقی سه‌ره‌نجه‌ی به‌ خوێناوی هه‌نا رهنگین ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۸)

سیداقی روونما و وه‌سلێ شاهید

له‌ گه‌ل شایه‌ی که‌ران بێ‌ده‌نگ و داوا!

(هه‌مان: ۱۲۰)

له دیوانی نالیدا له لیکدانه‌وهی ئه‌و دێره، وشه‌ی «پروونما» به واتای: ئه‌و ئاوینه‌یه‌ی له کاتی گواستنه‌وه‌ی بووک به پروویه‌وه ده‌یگرن، هاتوو‌ه که لیکدانه‌وه و خواستنی ئه‌و وشه‌یه به‌و واتایه له‌م دێره‌دا، هه‌له‌یه و واتای دێره‌که‌ش تیک دهدات. وشه‌ی «پروونما» له وشه‌دانی فارسیدا به واتای زێره‌وشان کردنی بووک له لایه‌ن بابی زاوا یان زاوا، جا چ به پاره‌بیت یان زێره‌ له کاتی تارا هه‌ل‌دانه‌وه‌دا هاتوو‌ه. هه‌ر له‌م باله‌دا له نیوان دوو وشه‌ی «سیداقی پروونما» واوی په‌یوه‌ندی بۆ ریک‌بوونی واتای دێره‌که ده‌بی بنووسریت، به‌و شیویه: «سیداقی و پروونما». ئه‌م وشانه له‌م دێره‌دا واتای «ماره‌یی و زێره‌وشان» یان هه‌یه. له‌م بانی دووه‌میشدا له «شایی‌که‌ر» پیتی «ک» به‌هۆی هاوشیوه‌بوونی له‌گه‌ڵ پیتی «گ» ره‌نگه‌ ساخکه‌روه له‌ خویندنه‌وه‌دا تووشی هه‌له‌ بوویت و پیتی «گ» ی به «ک» خویندیته‌وه، که‌وايه دروسته ئه‌و وشه‌یه بکریته «شایی‌گران». دوا‌ی ئه‌و راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دێره‌که به‌و جو‌ره لیکدراوه: خۆشه‌یسته‌که‌م! ماره‌یی و زێره‌وشان و شاباشی شایه‌ت و چۆپی کیش و سه‌یرکه‌رمان بۆ چیه‌یه؟ ئه‌وه بی‌هه‌را و هوریا و شه‌ر پینک‌گه‌یشته‌ین.

سه‌رگرانه، قافلە‌سالاری رپی چین و خه‌تا

چونکه‌ باری عه‌نبه‌ر و میسکه‌ له‌ زولفه‌ینی دووتا

(هه‌مان: ۱۲۶)

له دیوانی نالیدا -بلا‌و‌کراوه‌ی په‌خشانگای کوردستان- وشه‌ی «سه‌رگران» به واتای «خه‌ریک» هاتوو‌ه که خواستنی ئه‌و وشه‌یه به‌و واتایه هه‌له‌یه. «سه‌رگران» له وشه‌دانی فارسیدا به واتای قه‌لس، توورپه، به‌فیز و خۆبه‌زلزان هاتوو‌ه. «قافلە‌سالاری رپی چین و خه‌تا»: جگه‌ له واتای «گه‌وره‌ی کاروان»، درکه‌یه له‌ دل‌به‌ری جوان و شو‌خ و شه‌نگ. ده‌لێن «چین» و «خه‌تا» شوینی کۆبوونه‌وه‌ی ئافره‌تانی شو‌خ و شه‌نگه. نالی له‌م دێره‌دا، زولفه‌ په‌لکه‌ کراوه‌کانی دل‌به‌ر که به‌ولا‌ولای روومه‌تیدا هاتوو‌نه‌خوار، به‌ باری میشک و عه‌نبه‌ری شوپه‌اندوو‌ه. واتای دێره‌که دوا‌ی راست‌کردنه‌وه‌ی واتای وشه‌ی «سه‌رگران» به‌و جو‌ره نووسرایه‌وه: خۆشه‌یسته‌که‌م زولفه‌کانی ئه‌وه‌نده بۆنخۆشه‌ ده‌لێی میشک و عه‌نبه‌ره، به‌لام ئه‌وه‌نده توورپه‌یه که به‌زه‌بی پیم دانایه.

ئه‌و فه‌وت و وه‌فاته سه‌به‌بی عه‌هد و وه‌فاته

چوو ساعیقه‌یی به‌ردی عه‌جوز و گو‌ل و مل‌هات

(هه‌مان: ۱۴۰)

لەم دێڕەدا، لە باڵی یەكەم وشەى «مەل» بە هەڵە نووسراوە و هیچ پەيوەندىيەكى لە گەڵ وشە سەرەكیيەكانى دێڕەكە نییە. دواى تاوتوێى و پەيوەندى نێوان وشەكان و شى كردنەوهى وینەى شیعری دێڕەكە، دەرکەوت ئەو وشەییە «مول»-ە. لە وشەدانى فارسیدا «مول» واتای «شەرابى تری» ی هەییە و لە شیعری فارسیدا پیکهینەری زۆر وینەى شیعرییە. لە نێوان وشەكانى «گۆل» و «مول» رازەى چالەپەك هەییە و ئەو رازەییە لایەنى جوانناسى دێڕەكە و هەڵەبوونى وشەى «مەل» دەرەخات. دواى ئەو راستکردنەوهیە واتای دێڕەكە بەو جۆرە لیکدراوە: مردنى بابت هوى بردنەسەرئى وهفا و بەلێنەكانتە. ناخۆشى ژيانمان بەسەرچوو، ئیتر سەردەمى خۆشى و بەهارى بەختمانە. بەسەرچوونى وهزرى زستان و هاتنى بەهار كە مزگینى خۆشییە، بە دەرکەوتنى گۆل و شەراب ئەو خۆشییە خۆ دەنوینت.

گۆلشەن وەكوو بەزمیکە كە ناحادى هوزارى

بۆ تاقە گۆلێك، گەیییە روتبە، مینات
(هەمان: ۱۴۲)

لەم دێڕەدا، وشەى «هوزار» بە هەڵە نووسراوە. بەپێى واتای دێڕەكە و پەيوەندى ئەدەبى نێوان وشەكان، دەرکەوت ئەو وشەییە «هەزار»-ە كە بە بنج وشەییەكى فارسىیە و لە وشەدانى فارسیدا واتای بۆلبولى هەییە. دواى ئەو راستکردنەوهیە واتای دێڕەكە بەو جۆرە لیکدراوە: گۆلزار سەيرانگەییە كە بۆلبۆلەكانى بۆ وەدەست هینانى گۆلى رۆخسارى تو روو لە زیادبوون.

كوپ زيبى دەبوستانە، كچ شەمعى شەبوستانە

بۆ بەزمى تەماشاكۆپ، بۆ خەلۆتى تەنها كۆپ
(هەمان: ۱۶۴)

لەم دێڕەدا، دوو وشەى «دەبوستانە» و «شەبوستانە» بەپێى وشەدانى و بیژەى فارسى بە هەڵە نووسراون و دروست وایە بکړنە: «دەبستان و شەبستان»، كە لە وشەدانى فارسیدا واتای «قوتابخانە» و شوینى «سەنەوه» یان هەییە.

هەم گۆلبەنى بى خارى، هەم مەزەعى ئەزهارى

هەم مەزەنى ئەسراى، ئیسباتى مەزایا كچ
(هەمان: ۱۶۶)

لەم دێرەدا، وشەیی «گۆلبەن» بە هەڵە نووسراوە و بە خوێندنه‌وی وشەدانی فارسی دەرکەوت
ئەو وشەییە «گۆلبونی» یە و لە وشەدانی فارسیدا واتای «پنجە گۆل یان داری گۆلی سووری»
هەییە (معین، ۱۳۸۸: مدخل «گلبن»). نالی ئەو غەزەڵەیی لە سەر دەرخستنی تاییه‌تمەندی و
جیاوازییەکانی نیوان کچ و کورپ هۆنیوئەوه. واتای دێرەکە: کچ وەک چەپکە گۆلێکی بی‌دروویە
و لە لایەکی تر، وەک زووییەک وایە مرۆفی تیدا شین دەبێت. خاوەنی تاییه‌تمەندییە کە ئەو نەپێنی
و رازەیی راگرتووه (کچیتییە کەیی) و ئەو تاییه‌تمەندییە بە لێگەیی لە سەرتر بوونی کچە.

گەر ئەشەرف و مەحبوبە، یوسف کورپی یە عقووبە

کچ بوو بە خرپداری، یە عنی کە زولە یخا کچ

(هەمان: ۱۶۶)

لەم دێرەدا، لە سەرەتای بآلی یە کەم وشەیی «گەر» هاتوووە و هیچ پەییوئەندییە کی لە گەڵ
وشەکانی دێرەکە لە باری واتاییه‌وه نییە. بە خوێندنه‌وی وشەیی سەرەتای بآلی دوو هەم و واتای
سەرەکیی شیعەرە کە دەرە کە وێت ئەو وشەییە لە راستیدا «کچ» —، چونکە نالی ئەو شیعەری لە
سەر وەسفی «کچ و کورپ» هۆنیوئەوه، کە وایە دەبی ئەو وشەیی «کورپ» بێت، نە ک «گەر». بەو
راست‌کردنه‌ویە واتای دێرەکە دروست دەبێت و رازەیی دژبە ک و لایەنی جوانیناسی شیعەرە کەش
دەرە کە وێت.

چ شەو، چ رۆژ؟ وەها کورتی لە هو و لەعب و میزاح

کە هەردوو وەک یە ک چوون بە نەغمەیی بەم و زیر

(هەمان، ۲۱۵)

لەم دێرەدا، دەستە وشەیی «یە ک چوون» هەڵەیی رینووسی هەییە و بە هۆی بوونی شوبهاندنێک کە
لە دێرە کەدا هەییە، دەبێت ئەو وشەیی «یە ک ئە چوون» بێت و بەم شیۆهیی وێنەیی شیعەری و لایەنی
جوانیناسی شیعەرە کە دەرە کە وێت.

ئەیی دآل! خەراجی حاسلی زولماتی بەحر و بەر

میراتی ئیعتیبارە لە فورزەندی فەیلەقووس

(هەمان، ۲۴۹)

لەم دێرەدا، «فوززەندی» وشەییەکی فارسییە و هەڵە رینۆوسی هەییە و دروست ئەویە بە پێی بیژری فارسی بنووسرێتەوه و بکریتە: «فەرزەندی».

وهره قوربان! به جان هەر دوو برا بین

که تۆ بی مادەر و من بیچ پودەر مام
(هەمان: ۲۷۴)

لەم دێرەدا، وشەیی «پودەر» وشەییەکی فارسییە و بە هەڵە نووسراوه و دەبی بە پێی بیژری دروستی وشە که بنووسرێتەوه و بکریتە: «پدەر» که لە زمانی فارسیدا واتای «باوک» ی هەییە.

دەستم مەخە سەر، تا قەدەم سوتووە چاوم!

یاخۆ بە شیفا هاتوی؟ چەندیکە ئەنالەم

(هەمان: ۲۹۸)

لەم دێرەدا، لە بالی یەكەم دانانی بۆر دواى وشەیی «سەر» هۆی تیکدانى واتایی دێرە که و دەستەوشەیی «سەرتاقەدەم» بووه. دەستەوشەیی «سەرتاقەدەم» لیکدراویکی ناسراوه لە شیعری کلاسیکدا و خوازیه لە تهواوی لەش. لە نووسینهوی ئەو دێرەدا «بۆرە که» دەییت پیش «سەر» بەو جۆرە «دەستم مەخە، سەرتاقەدەم» بنووسرێت. «دەستم مەخە» واتای: «فریوم مەدە» ی هەییە. دواى ئەو راست کردنهویە واتای دێرە که بەو جۆرە نووسرایهوه: ئازیزه کهم! فریوم مەدە، باش دەزانی تهواوی لەشم لە دووری تۆ سوتاو، ئەوه ماویه که لە ژانی دووری و بی تۆبیدا دەنالێم، نه کا بۆ شیفا هاتوی؟

که وکه بهی تەلعتی شاهانه بی تۆم بورهانه

که لە سەر موددەعی، سولتانی موبینه جەدەلم

(هەمان: ۲۹۹)

لە دیوانی نالیدا ئەو دێرە بەو جۆرە لیکدراوهتهوه: بەلگەیی زالی من بە سەر قسەیی ناحەزدا، ئەو شان و شکۆیە که تۆ هەتە و لە نیسیی منی هوماتاسا و وه ک بازی سپییهوه، دەستگیرت بووه. لیکدانهوی بالی دووهەم هەلەییە، چونکه لەم بالەدا باسیک لە سەر بازی سپی و نیسیی هوما نییه. دواى تاوتوی بالی یەكەم و دووهەم، واتای دێرە که بەو جۆرە نووسرایهوه: شان و شکۆ

و گه‌وره‌یی و جوانیی پوخساری تۆ به‌لگه‌ی ئاشکرایه بۆ به‌ریه‌رچ دانه‌وه و زال‌بوون به‌سه‌ر ئه‌و ناحه‌زانه‌ی به‌ درۆ خۆیان هه‌لده‌کیشن.

عاجیزی شوکری ته‌مامی نیعه‌مم سه‌ر تا پا

که نه‌ پيش به‌لم و نه‌ کۆسه و نه‌ که‌ل و گۆج و شه‌لم

(هه‌مان: ۳۰۲)

له‌م دێره‌دا، له‌ لیكدانه‌وه‌ی باڵی دووه‌م وشه‌ی «که‌ل» به‌ واتای «ددان که‌وتوو» هاتوو که‌ به‌پیی هاورپێژه‌یی نیوان وشه‌ سه‌ره‌کیه‌ کانی دێره‌ که‌ درده‌ که‌وت، خواستنی وشه‌ی «که‌ل» به‌و واتایه‌، هه‌له‌یه. له‌ وشه‌دانی فارسیدا «که‌ل» واتای که‌چه‌ل و تاسی هه‌یه؛ که‌وايه ده‌بیت له‌ لیكدانه‌وه‌ی دێره‌ که‌ به‌ واتای که‌چه‌ل شی کرێته‌وه؛ بۆ نمونه، له‌ شه‌ده‌ی فارسیدا له‌ بابته‌ «که‌ل» هاتوو: کل اگر طبیب بودی، سر خود دوا نمودی، واته‌ که‌چه‌ل گه‌ر دوکتۆر بوایه، سه‌ری خۆی ده‌رمان ده‌کرد و له‌ که‌چه‌لی رزگار ده‌بو (معین، ۱۳۸۸: مدخل «کل»).

دیده نیگه‌هبانی یار، تیپی سوروشکم هه‌زار

نالهی دڵ نه‌ی سه‌وار، ئاهه‌ عه‌له‌مداری من

(هه‌مان: ۳۴۴)

له‌ دیوانی نالیدا له‌ لیكدانه‌وه‌ی ئه‌و دێره‌دا نووسراوه‌ واتای ده‌سته‌وشه‌ی «نه‌ی سوار» مان بۆ راست نه‌کرایه‌وه. «نه‌ی سوار» به‌ بنج وشه‌یه‌ کی فارسییه و به‌ واتای مندالیکه‌ دار یان قامیش ده‌خاته‌ نیو لاقی و واییر ده‌کاته‌وه‌ سواری ئه‌سب بووه، هاتوو. به‌پیی شی کردنه‌وه‌ی واتای ئه‌و ده‌سته‌وشه‌یه، واتای سه‌ره‌کیی دێره‌ که‌ به‌و جوژه‌ لیک‌درایه‌وه: چاوه‌کانم پاسه‌وانی دلبه‌ره و به‌رده‌وام له‌ ژێر چاوه‌دێری دایه، نه‌کا ئازاریکی پی‌بگات، سوپای فرمیسکه‌کانیشم دینه‌خوار و ناله‌ و هاواری دلشیم وه‌ک مندالیکه‌ داری خستۆته‌ ناو لاقی و واییر ده‌کاته‌وه‌ سواره، به‌لام پیاده‌یه و له‌به‌ر خۆشه‌ویستم رهبازی‌ن ده‌کات، ئالاهه‌لگه‌که‌ی ئه‌و سوپایه‌ش ئاهه‌ به‌رزه‌که‌مه.

نه‌رگس نیگه‌ه و ساق سه‌مه‌ن، کورته‌ به‌نه‌فشه‌ن

موو سونبول و پرومته‌ گۆل و هه‌م لاله‌ کولاهن

(هه‌مان: ۳۵۱)

له دیوانی نالیدا له لیکدانه‌وه‌ی بالی یه کم، وشه‌ی «ساق» به واتای «بالا» لیکدراوه‌ته‌وه که خواستنی لهم دپرده‌دا به‌و واتایه هه‌له‌یه. «ساق» له وشه‌دانی فارسیدا به واتای «پوز» ی هاتوه و له گه‌ل ناوه‌لناوی «سه‌مه‌ن» واتای پوزسپی هه‌یه. سه‌مه‌ن جوړیک گوله، ره‌نگی سپی دهنوئیتت.

ئه‌سپی نه‌فه‌ست دیت و ده‌چچ، گهرمه‌عه‌نانی

ئه‌ی مه‌ستی ریازت هه‌له! هوشیاری جله‌ویه

(هه‌مان: ۴۰۳)

لهم دپرده‌دا، له بالی دوهمه‌ه وشه‌ی «هه‌له» واتای دپره‌که‌ی نارپیک کردوه و نادروسته. ئه‌و وشه‌یه ده‌بی «هه‌له» بیت که له کاتی وشیارکردنه‌وه‌دا به‌کار دیت و واتای «ئه‌های؛ به‌تایه‌ت؛ که‌وابوو» ی هه‌یه. دوا‌ی ئه‌و راست‌کردنه‌وه‌یه ده‌کریت به‌و جوړه لیکدانه‌وه‌ی واتایی دپره‌که‌ بکه‌ین: نالی خیتاب به‌ نه‌فسی سه‌رکیشی ده‌لیتت: ئه‌های نه‌فس! بۆ تا ئه‌و راده‌یه خۆت لی‌گۆراوه و له‌خۆبایی بووی، که‌میک نازار و ناخۆشیت دیوه، وده‌زانی خودا ناستری. که‌وابوو ئاگات له‌ خۆت بیت و پاشه‌رۆژت، واته‌ رۆژی قیامه‌تیشیت له‌بیر نه‌چیتته‌وه. نالی دیه‌ه‌ویت نه‌فسی خۆی پپاریزیت و نه‌هینلیت سه‌ربزیوی بکات.

که‌ دیتم شه‌کلی سه‌د ره‌نگی، گوتم: بابایی عه‌ییاره

که‌ بیستم له‌ فزی بی‌ده‌نگی، گوتم: شه‌پیووری شاپووره

(هه‌مان، ۴۱۹)

لهم دپرده‌دا، وشه‌ی «شه‌کلی» به‌ هه‌له‌ نووسراوه و دروست ئه‌وه‌یه ئه‌م وشه‌یه بکریتته: «شه‌کلی».

به‌ زاهیر گهر مه‌گه‌سداره، به‌ باتین سه‌د چه‌مه‌نزاره

به‌ سووره‌ت یه‌ک به‌ یه‌ک خاره، به‌ مه‌عنا سه‌د گولوستانه

(هه‌مان: ۵۰۰)

لهم دپرده‌دا، وشه‌ی «گولوستانه» هه‌له‌ی رپینوسی هه‌یه و له‌گه‌ل سه‌روای شیعه‌که‌ خۆیندنه‌وه‌ی نییه و هو‌ی تیکدانی سه‌روای گشتی بووه، که‌وايه دروست وایه بۆ رپیک‌بوونی سه‌روای گشتی ئه‌و وشه‌یه بکریتته: «گولستانه» و به‌و شیوه‌یه له‌گه‌ل سه‌روای سه‌ره‌کیی شیعه‌که‌ گونج‌ج‌وی ده‌بیت و کیشی شیعه‌که‌ تیک‌ناچیتت. «گولستانه» به‌پپی بیژه‌ی دروستی خۆی که‌ وشه‌یه‌کی فارسییه، نووسراوه‌ته‌وه.

لاله که مه‌جمه‌ریکه به با خوش و گه‌ش ده‌بی

ناوی که پر خه‌لووزه به شه‌بنم گه‌شایه‌وه

(هه‌مان، ۵۵۴)

له‌م دێرهدا، وشه‌ی «شه‌بنم» هه‌له‌ی رینووسی هه‌یه و دروست ئه‌وه‌یه ئه‌م وشه‌یه بکریته:
«شه‌بنم».

برۆت تیغیکه وسمه‌ی سه‌بقل و مه‌سلوول و مووکاره

که عیشوه‌ی جه‌وه‌ره، په‌مز و ئیشاره‌ی ناوی مه‌ودایه

(هه‌مان: ۵۶۲)

له‌م دێرهدا، وشه‌ی «وسمه» هه‌له‌ی رینووسی هه‌یه و دروسته‌که‌ی «وه‌سمه» یه. وه‌سمه:
جوړنک گیایه ویشکی ده‌که‌ن و ده‌یکوتن، له کۆندا ئاڤرەتان بۆ رەش‌کردنی موی سەر و پرچ
سوودیان لێ‌وه‌رگرتوه (انصاف‌پور، ۱۳۷۷: ۱۲۵۱).

فه‌رمووی به مژه‌ی مه‌ستی، ئازانه و ته‌رپه‌ده‌ستی

ساده‌ی له دلێ سستی، تیرئ، به ته‌مه‌نایه

(هه‌مان، ۵۶۶)

له‌م دێرهدا، وشه‌ی «مژه‌ی» بۆ یه‌که‌ده‌ست بوونی رینووسی شیعره‌که به رینووسی کوردی
نووسرایه‌وه: «مورده‌ی».

من وه‌کوو په‌عدم و تۆ وه‌ک گۆل و سه‌بزه‌ی دیمه‌نی

من ده‌گرییم و ده‌نالینم و تۆ پێده‌که‌نی

(هه‌مان: ۶۷۵)

له‌م دێرهدا، له خویندنه‌وه‌ی بالێ یه‌که‌م ده‌رکه‌وت وشه‌ی «دیمه‌نی» که واتای رۆخساری هه‌یه،
هه‌له‌یه و واتای سه‌ره‌که‌یی دێرهدا به‌و جوړه‌تیک‌ده‌دات. به‌پێی لێ‌کدان‌وه‌ی دێرهدا که ده‌رکه‌وت
ئهو وشه‌یه «ده‌مه‌ن» ه و به‌و جوړه‌له‌گه‌ل وشه‌کانی «سه‌بزه و گۆل» هاو‌پێژیه‌ی هه‌یه. وشه‌ی
«ده‌مه‌ن» له وشه‌دانی فارسیدا به واتای دهشت و داوینی کێو هاتوه (انصاف‌پور، ۱۳۷۷: ۴۴۸).

واتای دێره که دواى ئەو راست کردنەوهیە بەو جۆرە نووسراوە: من وەک هەور دەگرمینم و تۆ وەک گوڵ و سەوزەى دەشت و داوینى کىوى که بە بارانى چاوه‌کانم دەبووژییەوه و شین دەبیەوه. فرمیسکم بارانە و بەسەر تۆدا دەباریت و لە ئەجامدا تۆش که وەک خونچەى نەکراوەى، دەکرێیەوه و کرانەوت وەک پیکەنینە، ڕەنگە بە خەمناکی من پیکەنى.

«نالی!» زویانەکەى تەر و پاراوى سەوسەنت

هەیرانى چاوى نیرگسە، وەک لالە، نادوى

(هەمان: ۷۰۶)

لەم دێره‌دا، لە بالی یەكەم وشەى «سەوسەنت» هەلەى رینوسى هەیه و لە وشەدانى فارسیدا ئەو وشەیه «سووسەن»— و دەبێ بەو جۆرە بنوسریت: «سووسەنت». سووسەن جۆریك گوڵە گەلای بارىك و درێژى هەیه و گوڵى ڕەنگاوڕەنگى جوان دەرەكات.

لە زۆرەى دیوانى شاعیرانى کلاسیکدا بەهۆى ئەوهى لە کۆندا شیوازی چاپ و بلاوکردنەوهى دیوانى شاعیران بەو شیوازهى ئیستا نەبووه؛ ئاساییه شیعری شاعیرێك بە هەلە لە دیوانى شاعیرێكى تردا تۆمار کرایت. لێره‌دا ئەركى ساخکەرەویه بە وردبینى و بەپێى زانستى شیوازاناسى، شیعری شاعیرانى کلاسیك لەم جۆرە هەلانه پياریزیت. دیوانى نالی لەم جۆرە هەلانه‌ش بێ‌بەش نەبووه؛ بۆیه دواى خویندنه‌وهى دیوانى نالی دەرکەوت دوو چوارینه‌ى فارسى لە دیوانى نالیدا تۆمار کراوه که هۆنراوه‌ى نالی نین و بەپێى توێژینه‌وه‌یه‌كى کورت ئەو راس‌تییه دەرەکه‌وت. چوارینه‌کان بریتین لە:

یک نیم‌رخت: (أَلَسْتُ مِنْكُمْ بِبَعِيد)

وان نیم دیگر: (إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيد)

بر گردِ رخت نوشته: (يُحْيِي وَ يُمِيت)

(مَنْ مَاتَ مِنَ الْعَشَقِ، فَقَدْ مَاتَ شَهِيد)

(هەمان: ۷۲۲)

ئەو چوارینه‌یه شیعری «ابوسعید ابوالخیر» -سۆفیی ناسراوی ئەدهبى فارسى-یه و تا ئیستا بە هەلە بە شیعری نالی ناسراوه و لە دیوانى نالیدا تۆمار کراوه.

آن زلف مشکبار بدان روی چون نگار

گر کوته است، کوتهی از وی عجب مدار

شب در بهار میل کند سوی کوتهی

آن زلف چون شب آمد و آن روی چون بهار

(هه‌مان: ۲۲۹)

ئەو چوارینه‌یه‌ش شیعری «امیر معزی» شاعیری ناسراوی ئەدهی فارسییه که له کۆتایی سەده‌ی پینجەم و سەرەتای سەده‌ی شەشەمی کۆچیدا ژیاوه و به هه‌له له به‌شی فارسی دیوانی نالیدا به شیعری نالی ناسیندراوه.

۴- ئەنجام

لەم توێژینه‌وه‌یه‌دا به‌و ئەنجامه گە‌یشتین، هۆکاری سەر‌هه‌ڵدان و بوونی به‌شیک له هه‌له‌ی دیوانی نالی و شاعیرانی کلاسیک به‌گشتی بریتین له:

- به‌هۆی دره‌نگ سەر‌هه‌ڵدانی ناوه‌نده‌کانی چاپ له کوردستان، له سەر‌هه‌ڵدانی دیوانی شاعیرانی کلاسیک هەر به‌شێوه‌ی دەست‌نووس ب‌لاو دهبوونه‌وه و به‌شیک له‌م هه‌له‌یه‌ بۆ نووسبیری ئەو دیوانانه ده‌گه‌رێته‌وه. خراب خوێندنه‌وه‌ی ساخ‌که‌ره‌وانیش ده‌کرێت وه‌ک هۆکاریکی دیکه‌ی گۆرانی‌کاری و بوونی هه‌له‌ی شیعری له دیوانی نالی ئاماژه‌ی پێ‌بک‌رێت.

- نزیکی شێوه‌ی رێ‌نووسی به‌شیک له‌ پێته‌کان وه‌ک: ک، گ، و... هتد، له شیعره‌کاندا.
- هاوشێوه‌ی ئەو پێته‌کانی جیا‌وازیان ته‌نیا له‌ نوخته‌ دایه‌ وه‌ک: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ز، ژ، س، ش» له‌ سەر‌هه‌ڵدانی ناوه‌ندی وشه‌کاندا له‌ شیعره‌کاندا.

- زۆربه‌ی نوسخه‌کانی شیعری کلاسیکی کوردی به‌ شێوه‌خه‌تی کۆنی کوردی نووسراون، که‌وايه ئەو باب‌ه‌ته‌ش رهن‌گه‌ هۆی سەر‌هه‌ڵدانی به‌شیک له‌ هه‌له‌کانی شیعری شاعیرانی کلاسیک و به‌تایبه‌ت دیوانی نالی بووێت.

- پاک‌بوونه‌وه‌ی وشه‌ و پێته‌کان له‌ نوسخه‌کاندا.

- نوسخه‌ کۆنه‌کان، به‌ خه‌تتی نه‌سته‌علیق نووسراون و رهن‌گه‌ هه‌له‌ی خوێندنه‌وه‌ی، به‌تایبه‌ت له‌به‌شی لیک‌دراوه‌کانی خه‌تتی نه‌سته‌علیق، هۆی سەر‌هه‌ڵدانی به‌شیک له‌ هه‌له‌ی دیوانه‌کان بێت.

له‌ پرۆسه‌ی ساخ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردی ناوه‌ندیدا، گرینگترین پێوه‌ر بۆ هه‌لبژاردن و له‌ سەر‌تر بوونی وشه‌ یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک به‌سه‌ر وشه‌ یان ده‌سته‌وشه‌یه‌کی دیکه‌،

پێوه‌ری ڕه‌وانیژی و پێوه‌ری زمانیه‌. ساخ‌کردنه‌وی شیعرێ شاعیرانی کلاسیک، به‌تایه‌ت له‌م دێڕانه‌ی چه‌ند وشه‌یه‌کی پاک بوونه‌ته‌وه‌، ساخ‌کردنه‌وه‌ به‌پێی ئه‌و پێوه‌رانه‌ شیوازیکی زانستی و په‌سه‌ند کراوه‌.

سه‌رچاوه‌کان

ئه‌لف. کوردی

حه‌داد، عه‌بدوڵلا (۲۰۰۰). *نالی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستاندا*. چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر: ئاراس. خه‌زنه‌دار، مارف (۱۹۷۷). *فه‌ره‌نگی نالی*، به‌غدا: ده‌زگای رۆشنییری و بلا‌وکردنه‌وه‌ی کوردی. سه‌ججادی، عه‌لئه‌دین (۱۹۷۳). *دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم*، به‌غدا: کۆری زانیاری کورد. عومه‌ر خۆشناو، هێمن (۲۰۱۷) *نالی له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانیدا*، چاپی یه‌که‌م، زانکۆی سو‌ران.

فه‌ره‌ج، ئیسماعیل (۲۰۱۵). *مشتی‌ک له‌ خه‌رمانی بی‌ری نالی*، چاپی یه‌که‌م، زنجیره‌ کتیی گۆفاری کۆچ.

قاره‌مانی، جه‌عفه‌ر و محه‌مه‌د ئیسماعیل‌نه‌ژاد (۱۴۰۰). *دیوانی هه‌ریق ساخ‌کردنه‌وه‌ و پێداچوونه‌وه‌ی نوێ*، چاپی یه‌که‌م، سنه‌: زانکۆی کوردستان.

_____ (۱۳۹۸). «*لیکدانه‌وه‌ی ناستی زمانی شیعرێ وه‌فایی*»، *پژوهشنامه‌ ادبیات کردی*، س ۵، ژ. ۸، ل. ۲۳۳-۲۵۹.

_____ (۱۴۰۰). «*خوێندنه‌وه‌یه‌کی نوێی دیوانی هه‌ریق*»، *پژوهشنامه‌ ادبیات کردی*، س ۷، ژ. ۲، پیاپی ۱۲، ل. ۲۳۲-۲۵۱.

محه‌مه‌د، مه‌سه‌وود (۱۹۷۷). *ده‌سته‌و دامانی نالی*، چاپی ستۆکهۆلم. مه‌لاکه‌ریم، محه‌مه‌د (۱۴۰۰) *نالی له‌ کلاورپۆژنه‌ی شیعره‌کانیه‌وه‌*، چاپی یه‌که‌م، سنه‌: کوردستان.

ناری، مه‌لا کاکه‌ حه‌مه‌ی بیلو (۱۳۸۳). *دیوانی ناری*، کۆکردنه‌وه‌ و راست‌کردنه‌وه‌: کاکه‌ی فه‌لاح، چاپی یه‌که‌م، سنه‌: کوردستان.

نالی، ئه‌حمه‌د شاره‌یسی میکاییلی، مه‌لاخدر (۱۳۷۸). *دیوانی نالی*، لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم موده‌رپیس و فاتیح عه‌بدوڵکه‌ریم، چاپی پینجه‌م، سنه‌: کوردستان.

_____ (۱۳۶۴). *دیوانی نالی*. لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم موده‌رپیس و فاتیح عه‌بدوڵکه‌ریم. چاپی دووه‌م، وره‌م: سه‌لاحه‌دین ئه‌ییوبی.

ب. فارسی

- انصاف‌پور، غلامرضا (۱۳۷۷). فرهنگ فارسی، چاپ سوم، تهران: زوار.
- جهان‌بخش، جويا (۱۳۷۸). راهنمای تصحیح متون، چاپ اول، تهران: میراث مکتوب.
- _____ (۱۳۸۱). «تصحیح متون کهن: مفهوم، عناصر، روش‌ها»، پژوهش و حوزه، ش. ۱۱، صص. ۱۱۶ - ۱۲۶.
- خاقانی شروانی، افضل‌الدین بدیل (۱۳۷۴). دیوان خاقانی، تصحیح ضیاء‌الدین سجادی، تهران: عمادی حائری، محمد (۱۳۸۷). «تصحیح متون با تاکید بر تصحیح متون فارسی»، گزارش میراث، دوره‌ی دوم، سال ۳، ش. ۲۵ و ۲۶، صص. ۴ - ۱۲.
- منجد، صلاح‌الدین (۱۳۷۸)، «روش تصحیح نسخه‌های خطی»، ترجمه حسین خدیوچم، آینه‌ی میراث، زمستان و بهار، ص ۱، ش. ۳ و ۴، صص. ۱۰۳-۱۱۱.
- معین، محمد (۱۳۸۸). فرهنگ فارسی ج سوم، چاپ ۲۶، تهران: امیرکبیر.
- هروی، نجیب مایل (۱۳۸۰). تاریخ نسخه‌برداری و تصحیح انتقادی نسخه‌های خطی، تهران: کتابخانه مجلس.